

II. Wypowiedzenie powyższe odnosi się również:

- a) do uzupełniających postanowienia IV protokołu dodatkowego, wymienionego wyżej w ust. I punkt 5:
Porozumienia o cleniu piwa w beczkach, podpisanego w Warszawie dnia 12 stycznia 1931 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 66, poz. 617),
Porozumienia o cleniu chodników dywanowych, podpisanego w Warszawie dnia 12 stycznia 1931 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 66, poz. 616),
- b) jako też do
Umowy Kolejowej Taryfowej, podpisanego w Warszawie dnia 21 lutego 1930 r., dotyczącego zmiany w tekście wzoru karty legitymacyjnej dla komiwojażerów, załączonego do konwencji, wymienionej w ust. I,
- c) oraz do
Umowy Kolejowej Taryfowej, podpisanego dnia 23 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 25, poz. 196).

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

551.

OBWIESZCZENIE MINISTRA WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO

z dnia 21 lipca 1933 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. o stosunku służbowym profesorów państwowych szkół akademickich i pomocniczych sił naukowych tych szkół.

Na podstawie ust. 2 art. 60 ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o szkołach akademickich (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 247) ogłaszam jednolity tekst rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. o stosunku służbowym profesorów państwowych szkół akademickich i pomocniczych sił naukowych tych szkół (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 204) w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 września 1933 r. z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 819) i ust. 1 art. 60 ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o szkołach akademickich (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 247) przy zastosowaniu nowej numeracji artykułów oraz nowych powołań artykułów i ustępów.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
J. Jędrzejewicz

Załącznik do obwieszczenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 21 lipca 1933 r. (poz. 551).

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 24 lutego 1928 r.

o stosunku służbowym profesorów państwowych szkół akademickich i pomocniczych sił naukowych tych szkół.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

TYTUŁ I.

Profesorowie.

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

Art. 1.

Warunkami mianowania profesora państwowej szkoły akademickiej są, obok kwalifikacji naukowych: nieskazitelna przeszłość i zdolność do działań prawnych.

Art. 2.

Osoba, przeciw której toczy się postępowanie karno-sądowe lub upadłościowe, albo postępowanie o pozbawienie jej własnowolności, nie może być mianowana profesorem.

Art. 3.

Profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych mianuje Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, przedstawiony zgodnie z przepisami o organizacji szkół akademickich; wniosek ten przedstawia Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego po porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów. Profesorami na wydziałach teologicznych rzymsko-katolickich mogą być mianowane tylko osoby posiadające upoważnienie właściwej władzy duchownej.

W związku z nominacją Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego określa najniższy obowiązkowy wymiar godzin wykładów i ćwiczeń w tygodniu oraz ewentualnie zakład, którego kierownictwo zostaje powierzone profesorowi.

Art. 4.

Stosunek służbowy profesora zwyczajnego i nadzwyczajnego zawiązuje się z chwilą doręczenia mu pisma nominacyjnego.

Art. 5.

Objęcie obowiązków następuje w dniu, który oznaczy Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Datę objęcia obowiązków rektor stwierdza na piśmie nominacyjnym i zarządza zanotowanie jej w aktach personalnych profesora. W razie niezgłoszenia się profesora w terminie oznaczonym i nieusprawiedliwienia zwłoki w ciągu dalszych dni 15 mia-

nowanie traci ważność, co stwierdza pisemnie Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 6.

Czas służby profesorskiej liczy się od dnia rzeczywistego jej objęcia. W razie bezpośredniego przejścia ze służby państwowej, unormowanej innemi przepisami, czas służby poprzedniej zalicza się do czasu służby profesorskiej, o ile był zaliczony według przepisów, normujących dany rodzaj służby.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może zaliczyć profesorom na wniosek rady wydziałowej do służby profesorskiej w całości lub w części czas poprzedniej służby państwowej, jeżeli przejście nie nastąpiło bezpośrednio, a za zgodą Ministra Skarbu — poprzedni czas pracy zawodowej, o ile praca ta przysposobiła ich do wykonywania czynności profesorskich.

Sposób obliczania czasu służby do wysługi emerytalnej określają przepisy o zaopatrzeniu emerytalnem.

Art. 7.

Przy pierwszej nominacji, oraz przy nominacji po przerwie w służbie profesorskiej, profesor składa na ręce rektora ślubowanie, którego brzmienie i sposób składania ustali rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 8.

Dla każdego profesora prowadzi się wykaz służbowy, do którego wpisuje się wszystkie istotne dane, dotyczące profesora i przebiegu jego służby.

Profesor przy pierwszym objęciu służby składa dokumenty osobiste, potrzebne do wypełnienia wykazu służbowego, w dalszym zaś ciągu służby obowiązany jest składać dokumenty, stwierdzające zmiany, które nie wynikają z zarządzeń władz. Władza zatrzymuje w aktach odpisy złożonych dokumentów, same zaś dokumenty zwraca ich właścicielowi.

Profesor ma prawo przeglądać swój wykaz służbowy, czynić z niego odpisy i wnosić reklamacje.

Wzór wykazu służbowego, jako też szczególne przepisy co do jego prowadzenia ustala Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów.

Art. 9.

Profesor tytularny nie pobiera przewidzianego dla profesorów uposażenia w służbie czynnej i emerytalnego.

Rozdział II.

Obowiązki.

Art. 10.

Do obowiązków profesora należy:

- 1) twórcza praca naukowa,
- 2) wykładanie i prowadzenie ćwiczeń co najmniej w liczbie godzin oznaczonych przy nominacji,
- 3) kierowanie związanym z katedrą zakładem lub seminarjum,
- 4) egzaminowanie z wykładanego przedmiotu,
- 5) branie udziału w posiedzeniach kolegjalnych władz akademickich i w komisjach i przestrzeganie w charakterze członka tych kolegjalnych obowiązków przepisów,

6) piastowanie godności akademickich, obejmowanie referatów, udział w postępowaniu dyscyplinarnem oraz pełnienie innych czynności, poruczonych przez władze akademickie.

Art. 11.

Profesor obowiązany jest wiernie służyć Rzeczypospolitej, przestrzegać ściśle przepisów prawnych, a obowiązki wypełniać gorliwie, sumiennie i bezstronnie.

Art. 12.

W szczególności obowiązkiem profesora jest:

1) wykonywać zarządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz samorządowych władz akademickich, wydane na mocy obowiązujących przepisów;

2) strzec powagi swego stanowiska i unikać wszystkiego, co mogłoby obniżyć powagę nauki i znaczenia odnośnej szkoły akademickiej;

3) przysyłać na ręce dziekana wszelkie prośby, zażalenia i przedstawienia w sprawach urzędowych i osobistych, wynikających z jego stanowiska urzędowego.

Art. 13.

Profesorowi nie wolno:

1) wchodzić w związki lub zmywy, które mogą zakłócić należyty bieg zarządu państwowego, lub normalnego toku służby;

2) omawiać publicznie spraw poufnych, dotyczących jego stosunku służbowego, stosunku między profesorami a władzami samorządowymi państwowej szkoły akademickiej, temi ostatnimi a władzami naczelnymi, — chyba że otrzyma na to zezwolenie rektora;

3) oddawać się takiemu zajęciu ubocznemu, które mogłoby stanowić przeszkodę w należytem pełnieniu obowiązków, albo nie odpowiadałoby godności profesora państwowej szkoły akademickiej;

4) wykonywać zajęcia ubocznego, połączonego ze stałem wynagrodzeniem, bez zezwolenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, udzielonego na wniosek rady wydziałowej;

5) zawierać transakcyj gospodarczych ze szkołą akademicką, w której pracuje;

6) ciągnąć korzyści materialnych z zakładów i urzędzeń państwowych szkół akademickich bez zezwolenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, udzielonego na podstawie uchwały rady wydziałowej, a określającego odszkodowanie za używanie tych urzędzeń.

Art. 14.

Profesor obowiązany jest donieść natychmiast dziekanowi o każdej przeszkodzie w pełnieniu obowiązków, wywołanej czy to chorobą, czy innemi uzasadnionemi powodami. Dziekan może żądać udowodnienia tej przeszkody.

Art. 15.

Profesor powinien obrać sobie miejsce zamieszkania w ten sposób, aby mógł czynić zadość wszelkim obowiązkom swego stanowiska, wskazać rektorowi miejsce swego pobytu i donosić o każdej jego zmianie.

Rozdział III.

Prawa.

Art. 16.

Profesor ma prawo podawać i oświetlać z katedry i w publikacjach naukowych według swego naukowego przekonania i sposobem naukowym wszelkie zagadnienia wchodzące w zakres gałęzi wiedzy, których jest przedstawicielem, oraz ma zupełną swobodę w wyborze metod wykładów i ćwiczeń.

Art. 17.

Poza ferjami profesor może otrzymać płatny lub bezpłatny urlop:

- a) dla poratowania zdrowia,
- b) dla załatwienia spraw osobistych, rodzinnych i majątkowych,
- c) dla celów naukowych,
- d) dla celów publicznych.

Dla powyższych celów profesor może otrzymać także częściowe zwolnienie od obowiązków.

Art. 18.

Urlopu dla poratowania zdrowia udziela się, jeżeli stan zdrowia profesora nie wyklucza wprawdzie możliwości pełnienia obowiązków, lecz wymaga odpoczynku lub leczenia.

Jeżeli urlop dla poratowania zdrowia trwa nieprzerwanie dłużej niż rok, a urlop dla załatwienia spraw osobistych, rodzinnych i majątkowych — dłużej niż dwa miesiące, to za dalszy czas urlopu wstrzymuje się uposażenie służbowe. Czas trwania takiego urlopu bez uposażenia nie może przenosić w wypadku urlopu dla poratowania zdrowia lat dwóch, w wypadku urlopu dla załatwienia spraw osobistych, rodzinnych i majątkowych — jednego roku.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może na wniosek rady wydziałowej, w wypadkach, zasługujących na szczególne względy, odstąpić od powyższych przepisów.

Przy obliczaniu rocznego lub dwumiesięcznego czasu trwania urlopu liczą się jako przerwy tylko te okresy czynnej służby, które wynoszą połowę czasu, spędzonego bezpośrednio przedtem na urlopie. O ile służba czynna trwała krócej, poszczególne okresy urlopu liczą się razem.

Udzielanie urlopu należy do dziekana w wymiarze do dni 14, do rektora zaś w wymiarze do dni 30 w ciągu jednego roku akademickiego. Urlopu w wyższym wymiarze udziela Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na wniosek rady wydziałowej.

Art. 19.

Sprawowanie przez profesora mandatu do ciała ustawodawczego nie wymaga urlopu, natomiast powoduje w pełnieniu obowiązków, związanych z katedrą profesorską (art. 10), wszelkie ulgi ze sprawowania tego mandatu wynikające.

Profesor zwyczajny lub nadzwyczajny, mianowany ministrem lub podsekretarzem stanu, otrzymuje na czas pełnienia tego urzędu urlop bezpłatny. W razie prowadzenia przez niego w tym czasie wykładów lub ćwiczeń, wynagrodzenie ustala Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 20.

Profesor otrzymuje uposażenie, które normują przepisy uposażeniowe.

Przy określaniu wysokości uposażenia uwzględnia się czas służby profesorskiej, obliczony na podstawie art. 6 niniejszego rozporządzenia.

Profesorowi służy prawo do uposażenia emerytalnego, a wdowie i sierotom po nim — prawo do zaopatrzenia wdowiego i sierocego na zasadach, które normują przepisy emerytalne.

Profesorowi i jego najbliższej rodzinie zapewnia się opiekę lekarską i środki lecznicze w zakresie przewidzianym w odrębnych przepisach.

Osobne przepisy regulują również sprawę udzielania zwrotnych zaliczek bezprocentowych z funduszy państwowych, sprawę diet, kosztów podróży służbowych, kosztów przeniesienia, wreszcie kosztów kształcenia dzieci.

Art. 21.

Uposażenie profesorów ulega zajęciu administracyjnemu tudzież zapowiedzeniu i zajęciu sądowemu najwyżej do 1/5, za alimenty zaś do wysokości 2/5 sumy uposażenia przypadającego do wypłaty.

Przy zbiegu zapowiedzeń za alimenty i za inne należności lub długi 1/5 część uposażenia podlega stosunkowemu podziałowi na wszystkie długi ogółem, drugą zaś część przeznacza się na zaspokojenie samych tylko alimentów, o ileby pierwsza 1/5 część na nie przy zbiegu innych wierzycieli nie wystarczała.

Zwrot zaliczek na uposażenie nie podlega przepisom artykułu niniejszego.

Art. 22.

Od zapowiedzenia i zajęcia wolne są diety, koszty podróży w sprawach służbowych i przesiedlenia oraz zasiłki na cele naukowe i zapomogi na leczenie własne lub rodziny, na pogrzeb rodziców, żony lub dzieci, albo z powodu klęski elementarnej lub innego nieszczęśliwego wypadku.

Art. 23.

Profesorowi służy przy pełnieniu obowiązku prawo do ochrony, przyznanej ustawami karnymi urzędnikom państwowym.

Rozdział IV.

Rozwiązanie stosunku służbowego.

Art. 24.

Profesora, który ukończył 65 lat, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przenosi w stan spoczynku. Na wniosek rady wydziałowej Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może pozostawić profesora w czynnej służbie po tym terminie, nie dłużej wszakże, niż do ukończenia 70 lat.

Do dnia 30 września 1935 r. pozostawienie w czynnej służbie może nastąpić bez względu na wiek.

Profesora, który z powodu choroby (art. 14) nie pełni obowiązków dłużej niż rok, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może zwolnić przy zastosowaniu przepisów emerytalnych.

Przy obliczaniu rocznego czasu trwania choroby stosuje się postanowienia ust. 4 art. 18.

Inne wypadki przeniesienia w stan spoczynku określają przepisy emerytalne.

Art. 25.

Profesora, który wskutek zmian organizacyjnych w szkole akademickiej, jej wydziale, oddziale lub studjum, stracił możliwość pracy w zakresie, wskazanym w dekreście nominacyjnym, przenosi Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w stan nieczynny.

Przez cały czas pozostawania w stanie nieczynnym profesor pobiera przysługujące mu pełne uposażenie służbowe. Czas spędzony w stanie nieczynnym wlicza się tylko do wysługi emerytalnej.

Profesor w stanie nieczynnym może być każdego czasu mianowany profesorem innej szkoły akademickiej, lub innego wydziału tej samej szkoły w trybie wskazanym w art. 3.

Jeżeli nominacja nie nastąpi w przeciągu roku od chwili przeniesienia w stan nieczynny, Prezydent Rzeczypospolitej zwalnia profesora przy zastosowaniu przepisów ustawy emerytalnej.

Art. 26.

Profesor ma prawo zgłosić ustąpienie z katedry.

Zgłoszenie ustąpienia powinno być dokonane pisemnie i wymaga przyjęcia przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Jeżeli w przeciągu 4 tygodni od dnia otrzymania przez Ministra zgłoszenia ustąpienia z katedry profesor nie otrzymał decyzji, zgłoszenie uważa się za przyjęte.

Przyjęcie zgłoszenia może odroczyć Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego jeżeli profesor pozostaje w śledztwie karnym lub dyscyplinarnym lub zalega z zobowiązaniami pieniężnymi, wynikłymi ze stosunku służbowego.

Art. 27.

Przez dobrowolne ustąpienie z katedry profesor traci wszelkie prawa wynikające ze stosunku służbowego dla niego i rodziny.

W razie ponownej nominacji Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może przywrócić profesorowi prawa, nabyte poprzednią służbą.

Rozdział V.

Odpowiedzialność dyscyplinarna.

Art. 28.

Za naruszenie swych obowiązków profesor w stanie czynnym i nieczynnym podlega niezależnie od odpowiedzialności karnej lub cywilnej, odpowiedzialności dyscyplinarnej według postanowień art. 29 — 88.

Art. 29.

Jeżeli w tej samej sprawie wszczęto postępowanie karno-sądowe i postępowanie dyscyplinarne, to ostatnie może być tylko wtedy zawieszona, jeżeli orzeczenie komisji dyscyplinarnej jest ściśle uzależnione od wyroku sądu karnego.

Art. 30.

Profesor skazany na karę sądową, która pociąga za sobą utratę zdolności do piastowania urzędu

publicznego, zostaje usunięty z katedry przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego bez postępowania dyscyplinarnego.

Art. 31.

Kary dyscyplinarne są:

- 1) upomnienie,
- 2) nagana,
- 3) utrata prawa do sprawowania godności akademickich z wyboru na przeciąg czasu od roku do lat trzech,
- 4) przeniesienie w stan spoczynku,
- 5) przeniesienie w stan spoczynku z umniejszonym uposażeniem emerytalnym najwyżej o 50%,
- 6) usunięcie z katedry.

Art. 32.

Kary dyscyplinarne mogą być nakładane tylko orzeczeniem właściwej komisji dyscyplinarnej.

Przy wymierzaniu kar dyscyplinarnych należy w każdym poszczególnym wypadku mieć na względzie doniosłość przewinienia i powstałej z tego powodu szkody, stopień winy, jako też dotychczasowe zachowanie się obwinionego.

Art. 33.

Kara nagany pociąga za sobą wstrzymanie posunięcia do wyższego szczebla uposażenia na przeciąg jednego roku.

Art. 34.

Kara usunięcia z katedry powoduje utratę wszelkich praw, związanych ze stanowiskiem profesora, oraz prawa wykładania (*venia legendi*).

Art. 35.

Członkom rodziny profesora, usuniętego z katedry (art. 30 i 31 p. 6), może Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na wniosek rady wydziałowej, w razie okoliczności zasługujących na szczególne uwzględnienie przyznać odpowiedni zasiłek na utrzymanie, który nie może przewyższać ich normalnego zaopatrzenia wdowiego lub sierociego, — a to albo już od daty wstrzymania uposażenia usuniętego profesora, albo dopiero po jego śmierci.

Do zasiłku tego mają zastosowanie przepisy emerytalne o utracie prawa do zaopatrzenia wdowiego i sierociego.

Art. 36.

Profesorowie w stanie spoczynku podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej z powodu przewinień służbowych, popełnionych w służbie czynnej.

Art. 37.

Do profesorów w stanie spoczynku stosuje się następujące kary dyscyplinarne:

- 1) nagana,
- 2) stałe lub czasowe zmniejszenie uposażenia najwyżej o 25%,
- 3) w razie okoliczności szczególnie obciążających, — utrata wszelkich wynikających ze stosunku służbowego praw profesora i jego rodziny z analogicznym zastosowaniem postanowień art. 35.

Art. 38.

Dla profesora w stanie spoczynku właściwą jest komisja dyscyplinarna, której podlegał w chwili przeniesienia w stan spoczynku.

Art. 39.

Jeżeli od chwili przewinienia do chwili wszczęcia postępowania dyscyplinarnego upłynęło lat pięć, postępowanie dyscyplinarne nie może być wszczęte, a w razie wszczęcia — należy je umorzyć.

Jeżeli jednak przewinienie zawiera znamiona przestępstwa karnego, przedawnienie dyscyplinarne nie może nastąpić wcześniej, niż przedawnienie karne.

R o z d z i a ł VI.

Władze dyscyplinarne i postępowanie dyscyplinarne.

Art. 40.

Do orzekania w sprawach dyscyplinarnych powołane są:

- a) komisje dyscyplinarne w obrębie każdej szkoły akademickiej jako pierwsza instancja,
- b) Wyższa Komisja Dyscyplinarna przy Ministrze Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego jako instancja odwoławcza.

Art. 41.

Liczbę członków poszczególnych komisji dyscyplinarnych i Wyższej Komisji Dyscyplinarnej określa Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Członków komisji dyscyplinarnej powołuje Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na lat 3 na podstawie wniosku właściwego senatu akademickiego, który przedstawia z pośród profesorów danej szkoły akademickiej lub innych miejscowych szkół akademickich kandydatów w liczbie co najmniej dwukrotnie wyższej od liczby członków. Minister wyznacza z pośród członków przewodniczącego i zastępcę przewodniczącego. W razie potrzeby komisję uzupełnia się przez mianowanie nowych członków na resztę okresu trzyletniego.

Przewodniczący komisji dyscyplinarnej lub jego zastępca winien posiadać wykształcenie prawnicze.

Art. 42.

Wyższą Komisję Dyscyplinarną tworzy Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przez powołanie potrzebnej liczby członków z pośród profesorów szkół akademickich, przedstawionych w myśl art. 41, a niepowołanych na członków komisji dyscyplinarnych.

Przewodniczący Wyższej Komisji Dyscyplinarnej lub jego zastępca winien posiadać wykształcenie prawnicze.

Art. 43.

Członkowie Komisji Dyscyplinarnych są w wykonywaniu swoich funkcji samodzielni i niezawisli. Członkowie pełnią obowiązki swoje bezpłatnie. Za podróże, odbyte celem udziału w posiedzeniach komisyjnych, należą im się diety i koszta podróży.

Art. 44.

Komisje dyscyplinarne obradują i orzekają w kompletach z trzech osób, z których jedną jest przewodniczący lub jego zastępca, pozostałe zaś powołuje przewodniczący dla każdej sprawy.

Uchwały zapadają bezwzględłą większością głosów. Przewodniczący głosuje na końcu.

Art. 45.

Komisje dyscyplinarne otrzymują pomieszczenie i pomoc kancelaryjną od odnośnej szkoły akademickiej; Wyższa Komisja Dyscyplinarna — od Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 46.

Członek komisji dyscyplinarnej traci mandat, jeżeli przestanie być profesorem w danej miejscowości; członek wyższej komisji dyscyplinarnej — jeżeli przestanie być profesorem państwowych szkół akademickich.

Profesor, przeciw któremu toczy się postępowanie karno-sądowe lub dyscyplinarne, nie może pełnić obowiązków członka komisji dyscyplinarnej, a jeżeli postępowanie zakończy się ukaraniem, przestaje być członkiem komisji.

Art. 47.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może dla danej sprawy dyscyplinarnej delegować komisję dyscyplinarną przy innej szkole akademickiej na prośbę obwinionego, na wniosek senatu, lub jeżeli śledztwo zostało wdrożone przez Ministra (art. 51), — mocą własnej decyzji.

Art. 48.

W celu strzeżenia dobra służby, naruszonego przez uchybienie obowiązkowi, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego dla każdej komisji wyznacza z pośród profesorów rzecznika dyscyplinarnego i jego zastępcę na podstawie ternu, przedstawionego przez senat na okres trzyletni. Rzecznik dyscyplinarny działa w ścisłej zależności od władzy, która wdrożyła postępowanie dyscyplinarne.

Żadna uchwała komisji nie może być powzięta bez wysłuchania rzecznika dyscyplinarnego.

Na żądanie senatu rzecznik dyscyplinarny obowiązany jest zdać sprawę o przebiegu postępowania dyscyplinarnego senatowi, na żądanie zaś Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego — Ministrowi.

Postanowienia art. 46 mają analogiczne zastosowanie do rzecznika dyscyplinarnego i jego zastępcy.

Art. 49.

Obwiniony ma prawo powołać obrońcę z grona profesorów państwowych szkół akademickich lub prosić senat o wyznaczenie takiego obrońcy z urzędu.

Obrońca, wyznaczony przez senat, nie może odmówić podjęcia się obrony. Nie może być obrońcą członek tej komisji, przed którą sprawa się toczy.

Obrońcy nie wolno przyjmować wynagrodzenia. Skarb Państwa zwraca obrońcy, który został ustanowiony z urzędu, niezbędne koszty, poniesione w interesie obrony.

Imię i nazwisko obrońcy obwiniony podaje do wiadomości przewodniczącego najpóźniej w przededniu rozprawy.

Art. 50.

Postępowanie dyscyplinarne jest tajne.

Uchwały i orzeczenia komisji dyscyplinarnej można ogłaszać jedynie za zezwoleniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na wniosek komisji.

Art. 51.

Rektor szkoły akademickiej w razie otrzymania wiadomości o naruszeniu obowiązków przez profesora, po zarządzeniu przesłuchania tegoż i przeprowadzeniu w razie potrzeby dochodzenia wstępnego, przedstawia sprawę senatowi, który rozstrzyga, czy ma być wdrożone postępowanie dyscyplinarne.

Prawo wdrożenia postępowania dyscyplinarnego służy także Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

O wdrożeniu postępowania dyscyplinarnego rektor zawiadamia obwinionego na piśmie, uwiadamiając jednocześnie o tem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 52.

O ile dochodzenie wstępne nie wyjaśniło dostatecznie faktu naruszenia obowiązków, rektor bądź na skutek uchwały senatu, bądź na żądanie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zarządza przeprowadzenie odpowiedniego śledztwa.

Jeżeli postępowanie dyscyplinarne wdrożone zostało przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Minister może zarządzić śledztwo przez delegowanego przez siebie w tym celu profesora jednej z państwowych szkół akademickich.

Do śledztwa nie może być wyznaczony ani członek komisji dyscyplinarnej, ani rzecznik dyscyplinarnej lub jego zastępca.

Art. 53.

Prowadzący śledztwo przesłuchuje świadków, a w razie potrzeby znawców, i bada wszystkie okoliczności potrzebne do wyjaśnienia sprawy. W razie potrzeby prowadzący śledztwo może zwrócić się do właściwego sądu karnego o przesłuchanie świadka lub znawcy pod przysięgą.

Połączone z temi czynnościami koszty zwracane są sądowi z budżetu Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 54.

Prowadzący śledztwo może żądać współdziałania władz administracyjnych i policyjnych, w szczególności w sprawie przesłuchania świadków i znawców.

Obwiniony w toku śledztwa powinien mieć możliwość wypowiedzenia się co do stawianych mu zarzutów i co do wyniku śledztwa; przeglądania aktów prowadzący śledztwo może odmówić, jeżeli uzna to za szkodliwe dla celów śledztwa.

Odmowa obwinionego lub fizyczna niemożność zeznawania nie wstrzymuje śledztwa.

Art. 55.

Rzecznik dyscyplinarnej ma prawo wglądu w akta śledztwa i stawiania wniosków prowadzącemu śledztwo, który obowiązany jest wnioski te, o ile dotyczą rozszerzenia materiału dowodowego, uwzględnić.

Art. 56.

Po wdrożeniu postępowania dyscyplinarnego (art. 51), lub też po ukończeniu śledztwa, rektor przesyła rzecznikowi dyscyplinarnej akta celem przedstawienia wniosków, poczem wraz z wnioskami

rzecznika dyscyplinarnego przesyła je komisji dyscyplinarnej.

Wniosek rzecznika dyscyplinarnego o ukaranie winien zawierać:

- a) imię i nazwisko oraz dane osobowe obwinionego,
- b) dokładne określenie zarzuczonego czynu ze wskazaniem czasu, miejsca i innych okoliczności jego popełnienia oraz powołanie naruszonego tym czynem przepisu,
- c) wymienienie proponowanej kary dyscyplinarnej,
- d) uzasadnienie oskarżenia.

Wniosek w razie potrzeby winien zawierać wykaz świadków i biegłych, których wezwania na rozprawę żąda rzecznik dyscyplinarnej; winny być również wskazane inne dowody, których przeprowadzenie na rozprawie dyscyplinarnej rzecznik uważa za niezbędne.

Art. 57.

Komisja dyscyplinarna uchwała albo uzupełnienie śledztwa, albo przekazanie sprawy do rozprawy dyscyplinarnej.

Uzupełnienia śledztwa dokonywa się zgodnie z art. 53, 54 i 55.

W razie cofnięcia przez rzecznika wniosku o ukaranie przed rozpoczęciem rozprawy dyscyplinarnej, przewodniczący komisji przesyła akta sprawy władzy, która wdrożyła postępowanie dyscyplinarne, celem umorzenia.

Art. 58.

Przewodniczący komisji dyscyplinarnej wyznacza dzień rozprawy dyscyplinarnej, wzywa obwinionego z równoczesnym doręczeniem mu wniosku rzecznika o ukaranie, oraz udziela do wiadomości listę członków kompletu orzekającego. Równocześnie zawiadamia o dniu rozprawy dyscyplinarnej rzecznika dyscyplinarnego, któremu również doręcza listę członków kompletu orzekającego oraz zawiadamia obrońcę. Z wezwaniem na rozprawę obwinionego połączone może być zastrzeżenie, że w razie nieusprawiedliwionego niestawienia rozprawa będzie przeprowadzona i orzeczenie wydane zaocznie.

Komisja dyscyplinarna może, a w przypadkach, wskazanych w art. 56 ust. 3, winna wezwać do rozprawy dyscyplinarnej także świadków i biegłych.

Pomiędzy doręczeniem wniosku rzecznika dyscyplinarnego obwinionemu a terminem rozprawy powinno upłynąć co najmniej 14 dni.

Art. 59.

W czasie między doręczeniem uchwały przekazującej a rozprawą obwiniony i jego obrońca mają prawo przeglądać akta sprawy, z wyjątkiem protokołów obrad, i sporządzać z nich odpisy, a nadto stawiać wnioski co do środków dowodowych na rozprawie dyscyplinarnej.

Art. 60.

Przewodniczący kieruje rozprawą i czuwa nad biegiem postępowania pod względem formalnym i rzeczowym.

Art. 61.

Rozprawa dyscyplinarna odbywa się wyłącznie przy udziale osób uprawnionych przez rozporządzenie niniejsze do udziału w sprawie.

Art. 62.

Rozprawę dyscyplinarną należy w miarę możliwości przeprowadzić w jednym ciągu z uwzględnieniem koniecznych przerw, można jednak uchwałą kompletu z ważnych powodów ją odroczyć.

W razie odroczenia, jeżeli w składzie kompletu zajdzie zmiana, postępowanie dowodowe przeprowadza się ponownie.

Art. 63.

Rozprawa rozpoczyna się odczytaniem uchwały przekazującej, a w Wyższej Komisji Dyscyplinarnej—orzeczenia komisji i odwołania, poczem następuje przesłuchanie świadków i znawców oraz w miarę potrzeby odczytanie protokołu dochodzenia wstępnego i śledztwa, jak również innych aktów i dokumentów.

Członkowie komisji dyscyplinarnej mają prawo zadawać pytania obwinionemu, świadkom i znawcom.

Przewodniczący uprzedza świadków i biegłych, że złożenie fałszywego zeznania jest przestępstwem, zagrożonym karą w Kodeksie Karnym.

Obwinionemu lub też jego obrońcy oraz rzecznikowi dyscyplinarnemu służy prawo wypowiedzania się co do poszczególnych środków dowodowych i odwodowych oraz zadawania pytań świadkom i znawcom.

Po zakończeniu postępowania dowodowego następują wywody i wnioski rzecznika dyscyplinarnego tudzież obwinionego i jego obrońcy. Obwiniony ma w każdym wypadku głos ostatni.

Art. 64.

Komisja dyscyplinarna może w swem orzeczeniu opierać się tylko na faktach i okolicznościach, stwierdzonych na rozprawie.

Komisja wydaje orzeczenie, w którym albo uwalnia obwinionego od zarzutu naruszenia obowiązków, albo uznaje go winnym; w tym ostatnim wypadku komisja nakłada jedną z kar, wymienionych w art. 31 lub 37.

Art. 65.

Narada i głosowanie kompletu orzekającego przy rozstrzygnięciu sprawy są tajne.

Sentencję orzeczenia sporządza się na piśmie, które podpisują przewodniczący i członkowie kompletu.

Sentencję tę ogłasza stronom przewodniczący zaraz po naradzie i głosowaniu.

Odpis orzeczenia, które powinno być przygotowane w ciągu dni 8 po ogłoszeniu sentencji, doręcza się rzecznikowi dyscyplinarnemu i obwinionemu.

Orzeczenie powinno zawierać:

- a) dzień wydania orzeczenia,
- b) wymienienie komisji dyscyplinarnej oraz nazwisk przewodniczącego, członków kompletu orzekającego, protokółanta i rzecznika dyscyplinarnego,
- c) wymienienie imienia, nazwiska, charakteru służbowego i siedziby urzędowej obwinionego,
- d) przedmiot obwinienia,
- e) sentencję orzeczenia,
- f) uzasadnienie orzeczenia.

Art. 66.

Z przebiegu rozprawy dyscyplinarnej sporządza się protokół, w którym należy zapisać datę, miejsce rozprawy, nazwiska przewodniczącego i członków kompletu orzekającego oraz protokółanta, stron i obrońcy, nadto dokładne streszczenie przebiegu rozprawy.

Protokół podpisują przewodniczący kompletu orzekającego i protokółant.

Art. 67.

Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej może zarówno obwiniony, jak i rzecznik dyscyplinarny odwołać się do Wyższej Komisji Dyscyplinarnej z powodu orzeczenia o winie i karze.

Odwołanie należy wnieść w ciągu dni 8 po dniu doręczenia odpisu orzeczenia na ręce przewodniczącego komisji dyscyplinarnej, który je bezzwłocznie przesyła wraz z właściwymi aktami do Wyższej Komisji Dyscyplinarnej.

Odwołanie odracza wykonanie orzeczenia.

Odwołanie może dotyczyć całości orzeczenia lub jego części.

Odwołanie od orzeczenia co do winy uważa się za zwrócone także przeciwko orzeczeniu o karze.

Rzecznik dyscyplinarny i obwiniony mogą cofnąć odwołanie do chwili rozpoczęcia rozprawy w Wyższej Komisji Dyscyplinarnej.

Art. 68.

Wyższa Komisja Dyscyplinarna wydaje postanowienia w przypadkach:

1) gdy odwołanie jest spóźnione lub wniesione przez osobę nieuprawnioną,

2) gdy uzna za potrzebne uzupełnienie śledztwa. W pierwszym przypadku Wyższa Komisja Dyscyplinarna odrzuca odwołanie, a w drugim odnosi się do rektora o uzupełnienie śledztwa w wskazanym kierunku.

W wszystkich innych przypadkach Wyższa Komisja Dyscyplinarna przeprowadza rozprawę dyscyplinarną i wydaje orzeczenie, stosując analogicznie przepisy o rozprawie dyscyplinarnej i orzekaniu w I instancji.

Art. 69.

W razie śmierci obwinionego postępowanie dyscyplinarne podlega umorzeniu, może być jednak przeprowadzone do końca na żądanie ustawowych spadkobierców obwinionego.

Rozwiązanie stosunku służbowego nie powoduje umorzenia postępowania dyscyplinarnego.

Art. 70.

Przewodniczący komisji dyscyplinarnej przesyła właściwemu senatowi oraz Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego odpis orzeczenia dyscyplinarnego, stwierdzając jego prawomocność.

Wykonanie kar, wymienionych w art. 31 p. 4, 5 i 6 oraz w art. 37 p. 2 i 3, należy do Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Odpis orzeczenia dyscyplinarnego dołącza się do akt osobowych.

Po upływie lat 5 od daty uprawomocnienia się skazującego orzeczenia dyscyplinarnego, z wyjątkiem orzeczeń, skazujących na kary przeniesienia w

stan spoczynku lub usunięcia z katedry, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może na prośbę skazanego zarządzić sporządzenie dla niego nowego wykazu służbowego z opuszczeniem wzmianki o skazaniu oraz usunięcie z aktów osobowych odpisu orzeczenia dyscyplinarnego, jeżeli skazany w ciągu tego okresu nie był ponownie karany dyscyplinarnie.

Art. 71.

Na podanie profesora skazanego prawomocnie na karę dyscyplinarną, lub na podanie jego ustawowych spadkobierców, można wznowić postępowanie nawet po wykonaniu kary, jeżeli osoby te przedstawiają takie nowe fakty i środki dowodowe, które bądź same przez się bądź w związku z faktami poprzednio ustalonymi lub dowodami poprzednio zebranymi mogą spowodować uwolnienie od zarzutu lub łagodniejszy wymiar kary dyscyplinarnej.

Na wniosek rzecznika dyscyplinarnego może nastąpić wznowienie postępowania dyscyplinarnego na niekorzyść obwinionego, jeżeli umorzenie sprawy albo wydanie orzeczenia nastąpiło wskutek przestępstwa karnego.

Art. 72.

Podanie o wznowienie postępowania wnosi się do tej komisji dyscyplinarnej (Wyższej Komisji Dyscyplinarnej), która wydała orzeczenie ostateczne. Komisja rozstrzyga bez rozprawy o dopuszczalności wznowienia. Przeciwko rozstrzygnięciu komisji dyscyplinarnej można na zasadach art. 67 wnieść odwołanie do Wyższej Komisji Dyscyplinarnej.

Jeżeli decyzję o wznowieniu postępowania powzięła Wyższa Komisja Dyscyplinarna, zawiadamia ona o tem właściwą komisję dyscyplinarną celem ponownego przeprowadzenia postępowania dyscyplinarnego.

Podanie o wznowienie postępowania dyscyplinarnego należy wnieść w ciągu 30 dni od dnia, w którym profesor, a w razie jego śmierci — spadkobiercy, powzięli wiadomość o przyczynie uzasadniającej wznowienie.

Art. 73.

W przypadku dopuszczenia wznowienia postępowania Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może wstrzymać wykonanie kary.

Art. 74.

Jeżeli profesora, na którego korzyść wznowione zostało postępowanie dyscyplinarne, uznano winnym ponownie, nie można orzec kary surowszej od nałożonej poprzednio.

Przy wykonywaniu ponownego orzeczenia należy uwzględnić karę już poniesioną.

W razie orzeczenia uniewinniającego lub skazującego na karę łagodniejszą, Skarb Państwa obowiązany jest zwrócić profesorowi, lub w razie jego śmierci członkom jego rodziny, uprawnionym do zaopatrzenia wdowiego lub sierociego, — sumę, jaką on względnie członkowie rodziny wskutek poprzedniego skazania stracili z dochodów służbowych lub zaopatrzenia.

Art. 75.

Jeżeli naruszenie obowiązków przez profesora ma cechy czynu, objętego powszechnymi ustawami karnymi senat, Minister Wyznań Religijnych i Oświe-

cenia Publicznego lub o ile sprawa skierowaną już została do komisji, komisja dyscyplinarna — czyni doniesienie karne.

Art. 76.

Sądy karne zawiadamiają o wdrożeniu postępowania karnego przeciwko profesorowi państwowej szkoły akademickiej, jako też o jego zakończeniu, rektora danej szkoły, który po zakończeniu sprawy karnej może żądać przesłania jej aktów. To samo prawo służy komisji dyscyplinarnej.

Po otrzymaniu wiadomości o wdrożeniu sądowego postępowania karnego, rektor postępuje zgodnie z art. 51, doniesienie zaś o zakończeniu postępowania sądowego przesyła o ile postępowanie dyscyplinarne w tej sprawie jest wdrożone, komisji dyscyplinarnej.

Art. 77.

Jeżeli przeciw profesorowi wdrożono postępowanie karne lub dyscyplinarne, a pozostawienie go w czynnościach służbowych ze względu na rodzaj i doniosłość podniesionych przeciwko niemu zarzutów nie jest wskazane, może Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego lub senat każdej chwili zawiesić profesora w obowiązkach.

O zawieszeniu przez senat należy bezzwłocznie uwiadomić Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 78.

Zarządzenie aresztu sądowego (śledczego) powoduje zawieszenie aresztowanego w obowiązkach przez rektora.

W nagłych przypadkach rektor ma prawo zawiesić profesora tymczasowo w obowiązkach, jeżeli ze względu na rodzaj zarzutu dalsze wykonywanie przez profesora obowiązków narażałoby powagę szkoły akademickiej lub groziło jej dobru.

Tymczasowe zawieszenie nie podlega zaskarżeniu.

Art. 79.

Sprawę zarządzoną przez siebie tymczasowego zawieszenia profesora w obowiązkach rektor przedstawia na najbliższym posiedzeniu senatu, nie później jednak niż w przeciągu dni 7. Senat obowiązany jest bezzwłocznie powziąć uchwałę, zatwierdzającą lub uchylającą zawieszenie.

Jeżeli uchwała senatu jest zgodna ze stanowiskiem rektora, składa się ją Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do wiadomości. Jeżeli senat zajmuje inne stanowisko niż rektor, ten ostatni przedstawia sprawę Ministrowi do ostatecznego rozstrzygnięcia.

Art. 80.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może po zasięgnięciu opinii senatu obniżyć na czas trwania zawieszenia uposażenie profesora, najwyżej jednak o połowę.

Art. 81.

Zawieszenie w obowiązkach kończy się najpóźniej z chwilą zakończenia postępowania dyscyplinarnego.

Jeżeli jednak przyczyny, które spowodowały zawieszenie, odpadną wcześniej, zawieszenie może

być każdego czasu uchylone przez władzę, która je zarządziła.

Art. 82.

Od orzeczenia senatu o zawieszeniu w obowiązkach służy obwinionemu prawo wniesienia na ręce rektora sprzeciwu do Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w ciągu dni 8, licząc od dnia następnego po otrzymaniu odpisu orzeczenia.

Sprzeciw nie wstrzymuje wykonania orzeczenia.

Art. 83.

W razie orzeczenia skazującego na jedną z kar, wymienionych w art. 31 p. 3 — 6, czasu zawieszenia w obowiązkach nie liczy się do czasu służby czynnej.

Jeżeli postępowanie dyscyplinarne umorzono (art. 57), lub jeżeli zapadło orzeczenie uniewinniające lub skazujące na kary, wymienione w art. 31 p. 1 i 2, wypłaca się profesorowi zatrzymaną część uposażenia, a czas zawieszenia liczy się do czasu służby.

Art. 84.

Doręczenia, o których mowa w rozporządzeniu niniejszem, są ważne, o ile uskutecznione są do rąk własnych obwinionego, jego obrońcy tudzież rzeczownika dyscyplinarnego lub jego zastępcy.

Jeżeli miejsce pobytu obwinionego nie da się ustalić, a obrońcy nie ustanowiono, należy wówczas ustanowić obrońcę z urzędu i doręczyć mu odnośne pismo.

Art. 85.

O ile rozporządzenie niniejsze inaczej nie stanowi, zażalenia przeciwko zarządzeniom i uchwałom komisji dyscyplinarnej lub przewodniczącego tej komisji można wnosić tylko łącznie z zażaleniem przeciwko ostatecznemu zarządzeniu lub uchwale, albo z odwołaniem od orzeczenia.

Zażalenie należy wnosić na ręce przewodniczącego komisji, który przesyła je wraz z aktami Wyższej Komisji Dyscyplinarnej.

Wyższa Komisja Dyscyplinarna rozstrzyga zażalenie bez rozprawy.

Bieg terminu rozpoczyna się z dniem następującym po doręczeniu.

O ile termin przypada na niedzielę lub dzień świąteczny, termin kończy się następnego dnia powszedniego.

Dzień wysłania zażalenia lub odwołania przez pocztę uważa się za dzień ich wniesienia.

Art. 86.

W razie przekroczenia terminu, Wyższa Komisja Dyscyplinarna może na prośbę obwinionego zezwolić na przywrócenie terminu, o ile obwiniony wykaże, że niezależnie od jego woli i winy okoliczności nie pozwoliły mu dotrzymać terminu.

Prośbę o przywrócenie terminu wnosić należy równocześnie z zażaleniem lub odwołaniem do właściwej komisji dyscyplinarnej, która po zasięgnięciu opinii rzeczownika dyscyplinarnego przesyła ją do Wyższej Komisji Dyscyplinarnej.

Wyższa Komisja Dyscyplinarna, zezwalając na przywrócenie terminu, może zarazem rozstrzygnąć odwołanie lub zażalenie.

Art. 87.

W postępowaniu dyscyplinarnem winny być w uzupełnieniu postanowień niniejszego rozporządzenia stosowane analogicznie postanowienia, objęte Kodeksem Postępowania Karnego (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 83, poz. 725) w: art. 41 § 1 i 2, art. 42 — 44, art. 45 § 1, art. 46, art. 59, art. 92, art. 98 — 99, art. 101, art. 103 — 104, art. 106 — 108, art. 110 — 114, art. 116, art. 117 § 2, art. 124 — 126, art. 132, art. 134 — 138, art. 140, art. 304 — 308, art. 310 — 311, art. 315, art. 330, art. 331 § 1, art. 336 — 338, art. 342, art. 348 — 353, art. 359, art. 361 — 363, art. 364 § 1, art. 365 — 366, art. 373 — 374, art. 376, art. 379 — 380, art. 497, art. 499, art. 500 pkt. a) i b), art. 501 pkt. a), b) i d), art. 588 § 1 — 4 oraz art. 141 z tą zmianą, że do biegłych i tłumaczy winny być stosowane w miejsce postanowień cytowanych w § 1 tegoż artykułu, postanowienia art. 98, 107, 116 i 117 § 2.

Art. 88.

Pisma dotyczące postępowania dyscyplinarnego, wolne są od wszelkich opłat skarbowych.

TYTUŁ II.

Zastępcy profesorów i osoby mające zleczone wykłady i ćwiczenia.

Art. 89.

Zastępcy profesorów i osoby mające zleczone wykłady i ćwiczenia pozostają w stosunku umownym do Państwa.

Wybór osób należy do właściwej rady wydziałowej.

Umowę podpisuje rektor, wymaga ona jednak zatwierdzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Zastępcy profesorów powinni w każdym razie być zobowiązani do pełnej ilości godzin wykładów i ćwiczeń, przywiązanych do danej katedry.

Art. 90.

Zasady umów, o ile nie są unormowane przepisami uposażeniowymi, ustala Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

TYTUŁ III.

Pomocnicze siły naukowe.

Art. 91.

Pomocniczymi siłami naukowymi są adjunkci, kustosze, konstruktorzy (instruktorzy), prosekotorzy, obserwatorzy, asystenci starsi, asystenci młodszy (demonstratorzy, elewi) i zastępcy asystentów.

Art. 92.

Pomocnicze siły naukowe mianuje i zwalnia rektor na wniosek rady wydziałowej.

Art. 93.

Adjunkci, kustosze, konstruktorzy (instruktorzy), prosektoży i obserwatorzy są mianowani każdorazowo na okres trzyletni; stałą nominację mogą otrzymać za zgodą Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego najwcześniej po 6 latach nieprzerwanej służby w tym charakterze.

Jeżeli do lat 9 nie uzyskają stałej nominacji, nominacja ich nie może być ponowiona.

Stanowisk tych nie można łączyć z innymi stanowiskami w służbie państwowej o charakterze publiczno - prawnym.

Do czasu, wymaganego do stałej nominacji, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może zaliczyć czas służby w charakterze starszego asystenta do trzech lat, jeżeli służba ta poprzedzała bezpośrednio nominację na dane stanowisko.

Art. 94.

Asystenci starsi są mianowani każdorazowo na jeden rok lub dwa lata; nominacja może być ponawiana przez lat 6, a jeżeli asystent starszy otrzymał tytuł docenta, przez lat 10.

W przypadkach wyjątkowych na wniosek rady wydziałowej Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może zezwolić na dalsze mianowanie asystenta starszego, najwyżej jednak na lat 6, asystentów zaś, posiadających tytuł docenta, bez ograniczenia czasu lub na stałe.

Art. 95.

Warunkami nominacji adjunktów, kustoszów, konstruktorów (instruktorów), prosektożów, obserwatorów i asystentów starszych są: posiadanie co najmniej niższego stopnia naukowego, obywatelstwo polskie, nieskazitelna przeszłość i zdolność do działań prawnych.

Art. 96.

Pismo nominacyjne podpisuje rektor. Wymienia ono stanowisko służbowe, nazwę szkoły akademickiej oraz katedry lub zakładu, minimalny wymiar zajęcia tygodniowego i okres, na który nominacja obowiązuje.

Art. 97.

Wymiar minimalny obowiązków pomocniczych sił naukowych określa Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 98.

Objęcie obowiązków następuje w dniu wyznaczonym w związku z nominacją.

W razie niezgłoszenia się nominata w terminie oznaczonym i nieusprawiedliwienia zwłoki w ciągu dalszych dni 15, mianowanie traci ważność, co zostaje przez rektora pisemnie stwierdzone.

Datę objęcia obowiązków rektor stwierdza na piśmie nominacyjnym i zarządza zanotowanie jej w aktach personalnych.

Art. 99.

Czas służby pomocniczych sił naukowych liczy się przy pierwszej nominacji od dnia rzeczywistego objęcia służby, a w razie zamianowania osoby, będącej w dniu nominacji w innej służbie państwowej, — od dnia zwolnienia od poprzednich obowiązków służbowych. Sposób obliczania czasu służby pod względem praw emerytalnych określają przepisy emerytalne.

Czas służby w charakterze pomocniczej siły naukowej, z wyjątkiem służby w charakterze asystenta młodszego i zastępcy asystenta, zalicza się do czasu służby i wysługi emerytalnej w razie zamianowania na stałe, jako też w razie bezpośredniego przejścia do innej służby państwowej o charakterze publiczno - prawnym, unormowanej innymi przepisami; w przypadku zaś przerwy właściwa władza naczelna może zaliczyć całkowicie lub częściowo czas służby przed przerwą.

Art. 100.

Pomocnicze siły naukowe składają na ręce rektora przy pierwszej nominacji oraz przy ponownej nominacji po przerwie przyrzeczenie służbowe, po nominacji zaś na stałe ślubowanie.

Tekst przyrzeczenia i ślubowania ustali rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 101.

Do pomocniczych sił naukowych, z wyjątkiem pełniących obowiązki na podstawie umowy, mają analogiczne zastosowanie postanowienia, dotyczące prowadzenia wykazów służbowych dla profesorów.

Art. 102.

Dla pomocniczych sił naukowych z wyjątkiem asystentów młodszych i zastępców asystentów prowadzi się listy kwalifikacyjne, obejmujące oceny kwalifikacyjne. Oceny kwalifikacyjne sporządzane są co roku z końcem roku kalendarzowego przez osoby powołane do wykonywania nadzoru służbowego.

Stopnie oceny kwalifikacyjnej są następujące: dobra, dostateczna, niedostateczna.

Przepisy o sposobie kwalifikowania ustala Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów.

Władza winna zainteresowanego zawiadomić o otrzymaniu przezeń oceny niedostatecznej.

Otrzymanie dwukrotnie oceny niedostatecznej w okresie trzyletnim powoduje rozwiązanie stosunku służbowego przy zastosowaniu postanowień ustawy emerytalnej.

Art. 103.

Pomocnicze siły naukowe obowiązane są być pomocnikami profesorom w prowadzeniu pracy naukowej, pedagogicznej i administracyjnej.

Art. 104.

Pomocnicze siły naukowe obowiązane są:

1) wypełniać polecenia służbowe profesorów, którym podlegają;

2) w służbie i poza służbą strzec powagi swego stanowiska i unikać wszystkiego, co mogłoby obniżyć godność ich stanowiska i zaufanie, którego ono wymaga;

3) wszelkie prośby, przedstawienia i zażalenia w sprawach służbowych, przysyłać na ręce profesora, któremu służbowo podlegają;

4) uzyskiwać za zgodą profesora, któremu służbowo podlegają, zezwolenie dziekana na wszelkie płatne zajęcia uboczne;

5) wypełniać obowiązki, określone w regulaminach poszczególnych zakładów szkół akademickich.

Art. 105.

Art. 14 stosuje się także do pomocniczych sił naukowych z tą zmianą, że doniesienie winno być skierowane do profesora, któremu pomocnicza siła naukowa podlega.

Nieobecność w służbie z powodu choroby dłuższa niż 6 miesięcy powoduje zwolnienie z obowiązków. Dla sił pomocniczych, mianowanych na stałe, okres ten wynosi jeden rok, przyczem przy zwolnieniu zachowują one nabyte prawa emerytalne.

Przy obliczaniu 6-miesięcznego względnie rocznego czasu trwania choroby mają analogiczne zastosowanie przepisy art. 18 ust. 4.

Art. 106.

Pomocnicze siły naukowe mają prawo do urlopu wypoczynkowego w okresie wakacyjnym w wymiarze od 4 do 6 tygodni w czasie, ustalonym przez profesora.

Poza urlopem wypoczynkowym może być pomocniczej sile naukowej udzielony urlop:

- a) dla poratowania zdrowia,
- b) dla załatwienia spraw osobistych, rodzinnych i majątkowych,
- c) dla celów naukowych.

Urlopu do 8 dni w ciągu jednego roku akademickiego udziela właściwy profesor, powyżej tego okresu czasu do dni 14 — dziekan na wniosek właściwego profesora, powyżej ostatniego okresu czasu do dni 30 — rektor na wniosek dziekana, wreszcie powyżej 30 dni w ciągu jednego roku akademickiego — Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na wniosek rady wydziałowej.

Urlop dla poratowania zdrowia lub dla załatwienia spraw osobistych, rodzinnych i majątkowych nie może być udzielony na okres dłuższy niż jeden rok, przyczem urlop dla poratowania zdrowia może być płatny do 6 miesięcy, dla załatwienia spraw osobistych, rodzinnych i majątkowych do miesiąca. Za dalszy czas trwania urlopu wstrzymuje się uposażenie służbowe.

Przy obliczaniu sześciomiesięcznego względnie jednomiesięcznego czasu trwania urlopu mają analogiczne zastosowanie przepisy art. 18 ust. 4.

Art. 107.

Art. 21 i 22 stosują się do pomocniczych sił naukowych.

Art. 108.

Rozwiązanie stosunku służbowego prowizorycznej pomocniczej siły naukowej następuje z upływem terminu w piśmie nominacyjnym określonego (art. 96). Nadto rektor może rozwiązać stosunek służbowy przed powyższym terminem za trzymiesięcznym wypowiedzeniem na wniosek rady wydziałowej.

Art. 109.

Jeżeli wskutek zmian w organizacji szkoły akademickiej niema możliwości zatrudnienia nadal pomocniczej siły naukowej, mianowanej na stałe, lub jeżeli zajądą okoliczności, niepozwalające ze względu na dobro szkoły na pozostawienie takiej siły pomocniczej na danem stanowisku, ani na dalsze zatrudnienie jej na innym odpowiednim stanowisku w szkołach akademickich, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może przenieść ją w stan nieczynny.

Pomocnicza siła naukowa, przeniesiona w stan nieczynny, zatrzymuje pełne uposażenie służbowe i okres ten liczy się do wymiaru emerytury.

Jeżeli w przeciągu 6-ciu miesięcy nie nastąpi powołanie do czynnej służby, należy pomocniczą siłę naukową zwolnić ze służby państwowej przy zastosowaniu odnośnych przepisów emerytalnych.

Art. 110.

Przepisy art. 26 i 27 stosują się analogicznie do pomocniczych sił naukowych z tą zmianą, że przyjęcie zgłoszenia należy do rektora.

Art. 111.

Za mniejsze uchybienia obowiązkom rektor wymierza pomocniczym siłom naukowym karę porządkową upomnienia.

Cięższe naruszenia obowiązków służbowych pomocniczych sił naukowych pociągają za sobą odpowiedzialność dyscyplinarną.

Art. 112.

Karami dyscyplinarnymi są:

- 1) nagana,
- 2) wstrzymanie posunięcia do wyższego szczebla uposażenia na przeciąg czasu od roku do lat 3,
- 3) odliczenie lat służby od roku do 3 lat,
- 4) przeniesienie mianowanej na stałe pomocniczej siły naukowej w stan spoczynku z umniejszeniem uposażenia najwyżej o 50%,
- 5) wydalenie ze służby.

Art. 113.

Art. 29, 30, 32, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 43, 45, 46, 47, 48 ust. 2 oraz 49 do 88 stosują się dosłownie lub analogicznie w sprawach dotyczących adjunktów, kustoszów, konstruktorów (instruktorów), prosektorów, obserwatorów i asystentów starszych w służbie czynnej, w stanie nieczynnym i w stanie spoczynku.

Do pomocniczych sił naukowych, przeniesionych w stan nieczynny, stosuje się kary dyscyplinarne, przewidziane w art. 37.

Art. 114.

Do orzekania w sprawach dyscyplinarnych pomocniczych sił naukowych powołane są oddzielne komisje dyscyplinarne w poszczególnych szkołach akademickich.

Członków komisji powołuje senat na okres trzyletni z pośród profesorów i pomocniczych sił naukowych odnośnej szkoły. Senat wyznacza z pośród członków, będących profesorami, przewodniczącego i jego zastępcę. Komisje obradują i orzekają w kompletach, złożonych z trzech osób i tworzonych przez przewodniczącego dla każdej sprawy w ten sposób, aby jeden z członków pochodził z pośród pomocniczych sił naukowych.

Rzecznika dyscyplinarnego powołuje senat z pośród profesorów na lat 3.

Drugą instancją w sprawach dyscyplinarnych pomocniczych sił naukowych jest senat.

Art. 115.

Postanowieniom art. 92 — 100 oraz 105 — 114 nie podlegają pełniący obowiązki na podstawie umowy adjunkci, kustosze, konstruktorzy (instruktorzy), prosektorzy, obserwatorzy i asystenci starsi, a nadto wszyscy asystenci młodszy (demonstratorzy i elewi) i zastępcy asystentów.

Art. 116.

Asystenci młodszy (demonstratorzy i elewi) oraz zastępcy asystentów powoływani są wyłącznie na podstawie umowy.

Warunkiem powołania asystenta młodszego (demonstratora i elewa) jest w zasadzie posiadanie dyplomu niższego stopnia naukowego.

Wyjątkowo na wniosek rady wydziałowej na asystenta młodszego może być powołany student w ostatnich latach studjów lub absolwent.

Warunkiem powołania na zastępcę asystenta jest ukończenie co najmniej 3 lat studjów.

Umowę zawiera się na okres roku akademickiego lub na krótszy okres czasu.

Stosunek umowny asystenta młodszego może trwać najwyżej 3 lata, zastępcy asystenta — najwyżej dwa lata.

W przypadkach wyjątkowych na wniosek rady wydziałowej Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może zezwolić na przedłużenie stosunku umownego najwyżej na dalsze dwa lata tym asystentom młodszym, którzy posiadają wyższy stopień naukowy.

Art. 117.

Umowa powinna zawierać:

1) stanowisko służbowe, nazwę szkoły akademickiej oraz katedry lub zakładu, minimalny wymiar zajęcia tygodniowego i okres, na który umowa obowiązuje,

2) zakres obowiązków, określonych analogicznie do art. 103 i 104,

3) wymiar wynagrodzenia lub powołanie się na przepisy normujące wynagrodzenie,

4) postanowienie, że w razie naruszenia obowiązków rektor ma prawo natychmiastowego rozwiązania stosunku służbowego bez prawa do odszkodowania.

Umowę podpisuje dziekan.

TYTUŁ IV.

Postanowienia końcowe.

Art. 118.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 119.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z chwilą wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc obowiązującą: art. 12 p. 8, art. 19 p. 11, art. 26 p. 3, art. 32 p. 4 w odniesieniu do pomocniczych sił naukowych, art. 39 p. 2, art. 43, 46, 47, 48, 49 i art. 62 do 66 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o szkołach akademickich (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 494), ustawa z dnia 26 września 1922 r. w sprawie częściowego zawieszenia art. 47 powołanej ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 830) oraz wszelkie przepisy prawne, sprzeczne z rozporządzeniem niniejszym.